

tillader mig at henvise til, at Lovforslaget er bygget paa en enstemmig Indstilling fra Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, i hvilket det ærede Medlem fra Nakskovs (Bresemann) og det ærede Medlem fra Silkeborgs (Jacob Christensen) Anskuelser har været kraftigt repræsenterede ved Sekretæren for de samvirkende Fagforeninger, der er Formand for Borgerrepræsentationen i København, ved Formanden for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse og — under Forhandlingerne med en Repræsentation for Boligkommissionen — tillige ved Borgmester Christiansen her i København. Forslaget er udgaaet som en enstemmig Indstilling og er Udtryk for, hvad hele dette Udvalg fandt at være et fra Statens Side meget rundeligt Tilbud. Det maa jeg ogsaa hævde, det er, og jeg vil ikke anbefale at rejse nye Spørgsmaal i Forbindelse med dette Lovforslag under Hensyn til, at der er tilsikret en hurtig Behandling her i Tinget uden Udvalgsdrøftelse. Det ønsker jo heller ikke noget Medlem at gøre.

Det ærede Medlem fra Stege (Jessen) gjorde en Bemærkning om, at man vilde maaske i et andet Lovforslag kunne optage Spørgsmaalet om Støtte til Privatboligbyggeri. Finansministeriet, med hvem der har været forhandlet herom, efter at Udvalget har gjort Indstilling, har fraaadedet det, og jeg tror, at man i Finansministeriet fremdeles vil have store Betæneligheder derved, Betæneligheder, som det jo ikke er vanskeligt at give Grunde for. Men jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem fra Stege overvurderer Betydningen af dette Spørgsmaal, thi ogsaa paa dette Punkt ligger Problemets Hovedvægt paa, hvilke Materialier der er til Stede til Byggevirksomhed. Og det er jo yderst begrænset, hvad der kan opføres af Bygninger her i Landet. Hvis det ikke var lykkedes (efter langvarige Bestræbelser) at tilvejebringe Kul til Cementfabrikationen, vilde Byggevirksomheden have været saa godt som udelukket i de kommende Maaneder. Grunden til, at man gennem et Nævn maatte fordele de meget smaa Kvantiteter af Cement, som efterhaanden fandtes, var den, at man vilde sikre, at Cementen blev anvendt udelukkende til de samfundsnyttigste Formaal. Efter at det er lykkedes at faa Kul til Cementfabrikationen, er den jo kommet i Gang igen, og derigennem er der altsaa atter et Haab for Byggevirksomheden, som ellers vilde være udelukket. Men jeg tror altsaa ikke, man skal vente,

at der vil kunne faas meget ud over, hvad der kan tilvejebringes gennem den her foreslaede Lov.

Jeg behøver jo ikke at anbefale hurtigt Fremme af Lovforslaget, da Tilsagn herom er givet. Jeg tror, at Diskussionen viser, hvor betænkeligt man ser paa hele Spørgsmaalet. Men i det Øjeblik, man overskuer, hvad der er den egentlige Grund til Arbejdsløsheden, vil man være klar over, at vi intet kan foretage, som vil kunne fjerne denne egentlige Grund; thi den kan kun fjernes ved, at Verden kommer i Lave igen.

Fraenkel: Den højtærede Minister kan ikke — heller ikke med sin Dialektik — komme bort fra Rigtigheden af det, jeg har udtalt, for naar jeg brugte en Række Eksempler som et almindeligt Bevis for Tendensen til at holde igen paa Arbejde overalt, hvor dette skal passere Bureauer, kan det ikke nytte noget, at den højtærede Minister siger, at jeg er fremkommet med disse Eksempler som Bevis for, at man havde undladt at sætte Arbejder i Gang, som man kunde have sat i Gang i Øjeblikket. Kongens Nytorv har vi jo været færdige med, saa vidt jeg husker, inden Krigen udbrød. Altsaa det har kun været et drastisk Eksempel, som jeg har fremført for at bevise, at den almindelige Tendens i Bureauerne var at holde igen med Arbejderne. Og Skovhugsten har jeg brugt som Eksempel paa, at man ved at holde igen og ikke gennemføre Beslutningen hurtigere har bevirket, at Folk maatte nøjes med vaadt Brænde, hvor man kunde have faaet tørt Brænde. Den højtærede Minister siger, at man kunde ikke forudse Brændselsnøden den Gang, men den havde været forudset Aar og Dag, før man i Ministeriet skred til at organisere Skovhugsten. Det er et Faktum, man ikke med al Verdens Dialektik kan komme bort fra.

Naar den højtærede Minister vil lægge hele Tyngdepunktet i Varemangelen, kan den højtærede Minister ikke gøre det uden, jeg havde nær sagt, med det samme at desavouere sit eget Lovforslag. Lovforslaget her viser, at der er Arbejder, der kan sættes i Gang, ganske vist Arbejder, man ikke vilde sætte i Gang under ordinære Forhold, men som man under de nuværende Forhold kan sætte i Gang, og som har været fuldstændig paakrævede. Jeg vil paa ny støtte det Krav, som det ærede Medlem fra Nakskov (Bresemann) fremførte til